

exc. n. 1897. Wim. Grab. Fl. Siles. 2. p. 89. Wäm. Flora v. Schles. ed. 2. p. 231. — Carduus canus L. Mantt. p. 108. Richt. Cod. Linn. p. 786. Jacq. Fl. Austr. I. p. 27. tab. (42) 43. — Cnicus canus Willd. Sp. 3. p. 1664. Bieb. Taur. Cauc. 2. p. 274. n. 1657. — Cirs. pratense DC. Bot. Gall. ed. 2. I. p. 286? Prodr. 6. p. 645? (vide infra).

Hab. in latere orientali montis Sætnæsfield versus prædium Pastoris Grötten Romsdaliæ Norvegiæ, ubi 28 Sept. 1839 legi.

Radicem et folia radicalia haud observavi. Caullis orgyalis, inferne digitum crassus, erectus, cavus, sulcatø-angulatus, obscure viridis subpurpurascens, basin versus substrigosus, de cetero parce araneosus, inferne dense foliosus, superne ramos floriferos plurimos emittens. Folia margine undique spinuloso-ciliata, supra glabrescentia viridia, subtus tomento brevi cano dense tecta nervo virescente haud spinuloso, apice protracta acuminata; infima in petiolum brevem decurrentem attenuata, oblongo- l. obovato-lanceolata, fere usque ad nervum pinnatifida; intermedia oblongo-lanceolata, decurrentia alis spinulosis exstantibus basi rotundatis, profunde pinnatifida; lacinia foliorum infimorum et intermediorum præsertim in medio folio elongatæ versus basim et apicem decrescentes, patentes angulum rectum sæpe formantes, interdum sursum subarcuatæ, e basi ovata lanceolatæ l. lineari-lanceolatæ, acutæ, infra medium lacinula (l. si mavis dente magno) una alterave antice instructæ, sæpissime saltem, ubi e lamina folii egrediuntur lacinia, adest lacinula ovata; lacinia, lacinulæ et dentes spinula validiori albido-lutescente parum pungente terminantur. Folia superiora elongato-lanceolata, parum decurrentia, inciso-dentata, apice subintegra longe protracta; suprema demum lineari-lanceolata, acuminata, amplexicaulia auriculis rotundatis, spinuloso-dentata. Rami floriferi 4—7, erecto-patentes, elongati pedales l. spithamæi, apicem versus araneoso-tomentosi canî, foliis minutis bracteiformibus spinuloso-ciliatis basi latiore ample-

etentibus l. sessilibus hinc inde obsiti. Capitula versus apicem ramorum 1—3, pedicellis 1—2-pollicaribus canis suffulta, magna, ovata, ebracteata. Squamæ involucri adpressæ, margine tenuiter villosæ exsiccata supra tenuissime papillosæ (ut suspicari liceat, eas in statu vivo glutinosas fuisse, quamvis plantam legens hanc rem haud attenderim), basi et marginibus lutescenti-pallidæ, apicem versus purpurascens; exteriores ex ovata basi lanceolata, mucronulata; interiores oblongo- l. lineari-lanceolata, ante apicem scariosum patulum subcallosæ. Corollæ purpureæ, inæquales lacinia nempe ima profundiore. Antheræ albæ; filamenta lanuginosa. Stigmata brevia, subovata. Semina ovato-oblonga, nitentia, lævissima, lutescentia; pappus plumosus, sordide-albidus.

Denna art synes mycket utmärkt genom sin storlek och sina stora blomster, som alldeles likna dem hos *C. heterophyllum*, utom det att stylus hos denna är längre utdragen än hos den förra. Bland de skandinaviska arterna står den utan fråga närmast nyssnämnda, men skiljer sig dock lätt derifrån genom de tydligt och långt nedlöpande mycket delade bladen och de talrika långt utdragna blomsterbärande grenarne. Genom dessa karakterer skiljer den sig äfven från de utländska *Cirsium rivulare* All. och *C. ambiguum* All., med hvilka den i öfrigt mycket öfverensstämmer, hvarföre jag länge tvekat om den icke borde hänföras till någon af dessa; men enär sättet, hvarpå bladen är fastade på stjelken synes inom närvarande slägte erbjuda en hufvudsaklig och konstant karakter, har jag ej med någon af de nyssnämnda kunnat förena den, ehuru den med hänseende till bladens delning mest nalkas dem. Genom hela sitt utseende afviker den dessutom från *C. rivulare* sådan denna föreställes i *Al-lionii Fl. Pedem. t. 35* (som enligt *Gaudin* och *Decandolle* hör hit och icke till *Carduus personata*), äfvensom i *Hallers Hist. Stirp. Helvet. Vol. I. tab. 4. fig. 1*. Figuren i *Jacquins Flora Austr. t. 91* skiljer sig äfvenledes genom den uptill nakna enkla stjelken, blommornas ställning, de nedra

långskäftade bladen och slutligen äfven genom den breda föga utdragna bladspetsen. — Men också från de beskrifningar och figurer öfver *C. canum*, hvilka jag varit i tillfälle jemföra, skiljer sig den norska vexten hufvudsakligen genom de mycket och djupt inskurna bladen. *Jacquims* figur t. 42, som föreställer den mindre formen af denna art med enblomstrig stjelk och fullkomligt hela blad, liknar alldeles icke den norska; tab. 43 öfverensstämmer deremot så väl med hänseende till blomstergrenarne och de öfra bladen, som bladens allmänna form, ehuru de här endast äro djupt tandade; i sjelfva texten p. 27 yttras likväl: "admodum hæc planta variat nunc sesquipedalis l. paulo altior, et uniflora l. omnino pauciflora, nunc iterum humanæ fere altitudinis et ramosa. Foliis subintegris, et magis minusve profunde serratis, aut etiam pinnatifide sinuatis omnibus. Villo magis l. minus conspicuo aliisque momentis." Och finnes äfven på tab. 43 ett dylikt pinnklufvet blad särskildt aftecknad; detta synes tydligen hafva varit fästadt högre upp på stjelken (i bladvecket synes nemligen nedra delen af en afskuren gren), hvaraf lätt kan förklaras, att detta ej är så djupt klufvet, som på de nedra bladen af den norska plantan, hvilket i öfrigt betyder föga, enär bladens sliktighet betydligt varierar hos arterna af *Cirsium*. Blomhufvudena på fig. äro också mera rundade än på den af mig samlade; men på denna sednare voro de nästan afblommade, då de deremot på den förra äro dels nyss dels alldeles icke utslagna, och det är känt, att hos arterna af detta släkte ändra de under den vidare utvecklingen icke så obetydligt sin form, hvarpå *C. lanceolatum* lemna ett tydligt bevis. Af dessa skäl och då alla de väsendtligare karaktererna öfverensstämma, anser jag mig med säkerhet böra hänföra den norska vexten till *C. canum*, ehuru den torde böra uplagas såsom en var. *dissecta* af densamma. Denna form, som säkert är identisk med den hvilken *Wimmer* i 2:a ed. af *Flora von Schlesien* p. 231 omnämner, tyckes äfven vara samma som *C. canum* β Reich.,

hvertill såsom synonym hänföres *C. pratense* DC., till hvilken åter *Decandolle* (Prodr. 6. p. 644) anser *C. canum* All. höra som varietet, ehuru *Allionius* till sin art citerar *Jacquins* figurer, hvilka äfven af *Decandolle* hänföras till dess *C. canum* Bieb., dit de äfven af *Bieberstein* (Fl. Taur. Cauc. n. 1657) citeras ("Jacqu. t. 43, 44" är tydligen tryckfel i stället för t. 42, 43); säkerligen höra båda, så som *Reichenbach* antager, till en och samma art; i diagnoserna förekommer åtminstone ingenting, som talar häremot.

Cirsium canum är hittills funnen i norra Italien, södra Frankrike (så framt *C. pratense* hör hit), Österrike, Ungern, Bömen, Saxen, Slesien och Taurien. Den äfvanbeskrifna norska fann jag i den intressanta fruktbara Romsdalen på östra branta sluttningen af (det nära den här tätt invid hafs-fjorden låga snögränsen näende fjället) Sætnæsfjeld midtemot Gröttens prestgård; den vexte i inferalpina regionen blandad med *Cardamine hirsuta*, *Digitalis purpurea*, *Hieracium boreale* α et β , *H. prenanthoides*, *Cirsium heterophyllum*, *Carduus crispus* var. (se nedan), *Calamagrostis Halleriana*, *C. Epigejos*, *Aspidium angulare*, *fliæ mas*, *Struthiopteris*, *Onoclea crispa*, m. fl., hvilka alla voro ovanligt frodiga. Den var icke särdeles ymnig.

2. En annan tistelart, som vid första anblicken hade ett eget utseende, vexte i grannskapet af den nyss beskrifna, ehuru något högre opp på fjällsidan. Dess blommor voro ännu icke här utvecklade, men den kan icke vara annat än en form af *Carduus crispus* L. — Jag vill i korthet beskrifva äfven den:

Carduus crispus L. — var. *longifolius*: Caulis 1—1½ pedalis, erectus, ob folia densa decurrentia undique alatus et spinulis longiusculis lutescentibus superne densissimis tectus. Folia omnia ambitu oblonga, sinuato-pinnatifida, laciniis subovatis angulato-lobatis, fol. inferiorum plus quam dimidiam folii latitudinem attingentibus; folia infima 1—1½ spitham.

longa, in petiolum latum decurrentem attenuata, utrinque viridia pilosa; suprema lineari-oblonga, subtilus villosa-canescentia. Capitula (haud explicata) subglobosa aggregata. Squamæ involucri exteriores ovatae. — Die 28 Sept. 1839 legi.

3. *Cirsium heterophyllum* DC. Att äfven denna art i flera hänseenden varierar, är allmänt känt. Det är i synnerhet bladen som visa sig föränderliga med hänseende till deras helhet eller sönderdelning. Med anledning häraf hafva några Författare t. ex. *Allionius* (Flora Ped. 1. p. 152) deraf bildat tvenne arter: *C. heterophyllum* (l. c. N:o 551 t. 34) med mer eller mindre flikiga blad, och *C. helenioides* (l. c. n. 553 t. 13) med hela blad. Andra deremot hafva uppställt tvenne varieteter, t. ex. *Haller*, *Decandolle*, *Gaudin*, *Wimmer*. Denna art är allmän i Norge och äfven i Sverge under båda formerna, mellan hvilka talrika öfvergångar ega rum; det synes mig dock, som den form, hvilken har hela blad, förekommer ymnigare i högre fjälltrakter, hvaremot den andra är vanligare i lägre trakter (t. ex. vid Kristiania och andra delar af Norska kusten, Skåne, o. s. v.). Flera författare, såsom *Decandolle* (Prodr. 6. p. 653), *Wimmer* et *Grabowski* (Fl. Siles. 2. p. 82), *Gaudin* (Fl. Helv. 5. p. 197), tillägga den antingen helt och hållet eller till hälften klotrunda blomsterhufvud; jag har dock aldrig märkt dem, fullt utslagna, hafva annan form än bredt äggrund vid basen intryckt. De yttre strålarne af fröfjunet hos kantblommorna äro stundom endast sträfva af små upåtvända tandlika hår; hvaremot de öfriga äro fullkomligt fjunklika. — I sydvestra Norge på Häckfjeld har jag samlat några exemplar, hvars blomsterskaft uptill äro försedda med flera små jemnbredtlansettlika långspetsade blad, hvilka äro nästan lika långa med foderfjällen eller kortare, och omgifva blomsterhufvudet liksom svepe. — *Allionii* figur t. 13 afviker från alla exemplar jag observerat dels genom de långa blomsterskaften, som utgå från öfra bladveckan (i detta afseende afviker äfven fig. i Fl. Dan. t. 109 — vanligen äro

blomsterskaften mycket korta), dels ock genom äggrunda utstående foderfjäll, hvaraf de nedersta synas nästan tillbakaböjda. — Tab. 34 skiljer sig äfvenledes genom bredt äggrunda foderfjäll samt det vid basen ovanligt breda fodret. — Figuren hos *Haller* (Hist. Stirp. Helv. 1. t. 7) är den bästa jag sett; blomsterhufvudet är allenast något mindre än det vanligen förekommer; men i detta hänseende varierar denna art, liksom med afseende på bladens mängd och storlek; stundom är stjelen från basen nästan ända till toppen fätt besatt med blad; oftast är likväl nästan halfva stjelen uptill bar, försedd blott med några få små smala blad; stundom är äfven stjelkens nedra del endast glest bladig. — Bladen, som vanligen äro bredt elliptiskt-lansettlika, äro stundom ända från basen sm. lt lansettlika. — Blommorna har jag aldrig sett annorlunda än purpurröda; *Haller* uppgifver deremot i beskrifningen på *Cirsium n. 180 β (C. heteroph. β incisum)* l. c. p. 78 "flosculi albidi;" jag skulle knapt tro att han härtill förletts af de hvita ståndarknapparne.

(Fortsättes).

II. Literatur.

1. *Flora von Schlesien preussischen und österreichischen Antheils. Nach natürlichen Familien etc. Von Friedrich Wimmer, Professor. Breslau, Hirt. 1840. XLVIII, 464, 84 sid. och en bergskarta. 12:o.*

Redan åren 1827—1829 utgäfvo *Wimmer* och *Grabowski* en *Flora Silesiæ* i 3 delar författad på latinska språket och upställd efter Linneanska sexualsystemet; deri framstaldes vid hvarje art diagnos, temligt utförlig beskrifning, noggranna vextställen samt några synonymer, särdeles ur arbeten som rörde Slesiens Flora. Nagra år derefter, 1832, utgaf *Wimmer* ensam en Flora öfver Slesien på Tyska språket äfven efter Linneanska systemet. Det är af denna

han nu lämnat en ny omarbetning, likaledes på tyska, men upställd enligt naturliga metoden. — Till en början meddelas en diagnostisk öfversigt af de naturliga ordningarne eller familjerna, hvarefter följer en uppställning af slesiiska florans släkten efter Linneanska systemet med kort diagnos för hvarje. — Sjelfva florans, som allenast innefattar de fanerogama vexterna, börjar med *Polypetalæ thalamifloræ*. För hvarje ordning och släkte framställas diagnoser; äfvensom särskildt korta anmärkningar och uplysningar. Vid arterna uppgifves först diagnos, så varieteter, om arten eger några dylika anmärkningsvärdare, derefter följa vextställen utförligt utsatta, jemnte blomningstid och varaktighet, samt slutligen en kort beskrifning. Synonymer äro endast sällan anförda, utan allenast namnet på den, som gifvit släkt- eller art-namnet. Äfven de allmännare odlade vexterna äro uptagna, men utmärkte med särskildt tecken; likaledes äro såväl de, hvilka böra anses såsom ursprungligen förvildade eller annorledes tillfälligtvis inkomna, som ock de hybrida arterna med egna tecken utmärkte, samt frågetecken satt vid sådana, hvilkas förekomst icke är säkert afgjord, ehuru sannolik och stödjande sig på giltiga grunder. Att mycken kritik är använd så väl på bestämmandet af de vexter, som förtjenade upptagas, som ock på artbestämningarne och de upgifna karaktererna, derom bärer den välkände Författarens blotta namn tillräckligt vitnesbörd och vitsordas för öfrigt af nästan hvarje sida i arbetet. Han hörer hvarken till dem, som finna behag uti att mångdubbla arterna, eller till dem, som öfver höfvan sammandraga dem; öfverallt lägger han sin egen erfarenhet till grund; han vidhänger ingalunda blindt och envist den mening han förr framställt, utan har han funnit skäl att frångå den, så gör han det utan tvekan; men han omfattar icke heller utan noggran pröfning hvarje ny åsigt som framställs. Vi finna endast få alldeles nya arter anförda; att här uppgifva dem, äfvensom redogöra för de flera intressanta uplysningar, som i detta arbete innehållas, skulle föra längre än afsigten

med denna anmälan tillåter; det är nog att yttra, det denna flora, liksom Författarens föregående arbeten, innefattar mycket som äfven för Skandinavien flora är af intresse.

Efter den egentliga floran följer (med eget sidotal) en geografisk öfversigt af Slesiens vegetation. Här angifves först gebitets läge och gränser (ungefär 830 qu. mil längs Oder); vidare höjden öfver hafvet (Oder har vid Oderberg en höjd af 588 fot öfver hafvet, vid dess inträde i Mark 175 fot; Oderdalens lutning således 413 fot; högsta bergstopparna äro: Schneekoppe 4930', Babia Gora 5080' öfver hafvet) och bergens indelning. Derefter indelas hela gebietet i höjdregioner efter vegetationens olika beskaffenhet; tre dylika regioner antagas, neml. Slåtlandsregionen, som sträcker sig till en höjd af 1500 fot öfver hafvet; de för denna mest karakteristiska träd äro eken och furen; Förbergs-regionen mellan 1500' och 3600' höjd med *Abies excelsa* och *A. pectinata* såsom mest utmärkande; Högbergs-regionen, som utgöres af de högre bergs- och fjäll-trakterna, hvilka kunna fördelas i följande grupper: Riesengebirge, Glatzer Schneegebirge, Altvatergebirge och Babia Gora; såsom utmärkande denna region kunna antagas dvergformer af granen och några löfträd samt *Pinus Pumilio* Hænke; de öfversta topparna äro naturligtvis beröfvade all trädvegetation. — Förf. framställer derefter särskildt hvarje af dessa regioner och upräknar såväl de växter, som utmärka särskildta ställen inom dem, som äfven de hvilka mera uteslutande tillhöra hvardera. — Vidare upräknas sådana växter, som väl förekomma i tillgränsande trakter (Mären, Böhmen, Lausitz och Mark), men icke blifvit funna i Slesien. — Slutligen meddelas en tabell, hvori uti särskilda kolumner upføres antalet på de till hvarje naturligt familj hörande arter, antalet på dem, som dels hufvudsakligen, dels uteslutande förekomma i hvardera af de trenne antagna regionerna; de, som äro gemensamma för tvenne eller alla bland dessa; arternas förhållande till hela antalet af Slesiens fanerogama växter; äfvensom detta förhål-

lande uttryckt i decimalbråk, samt ändtligen arternas antal i en omkrets af vid pass 4 mil kring Breslau; varandes härvid äfven bifogad en upräkning af familjerna med hänseende till deras artrikhet. Häraf torde det icke vara opassande att anföra följande: *Compositæ* har 138 arter, *Gramineæ* 95, *Cyperaceæ* 76, *Papilionaceæ* 67, *Scrophularinæ* 65, *Umbelliferae* 51, *Labiatae* 49, *Cruciferae* 48, *Ranunculaceæ* 47, *Dryadeæ* 37, *Orchideæ* 35, *Salicinæ* 26, *Alsinæ* 25, *Boraginæ* 24, *Sileneæ* 23, *Junceæ* och *Liliaceæ* 21, *Polygonæ* 20, o. s. v. Hitintills äro 1288 arter funna verkligt vilda i Slesien; troligen finnas dock flera, så att Förf. vid beräkningarne har antagit dem till 1300. — Till slut är såsom ett bihang meddelad en förteckning öfver de förnämsta höjdpunkterna, jemte en profil-karta öfver Sudeterna och Teschenska bergen. — Hvad det typografiska angår, hafva tydlighet och besparing af rum blifvit lika afsedda och förenade så att den ena icke lidit för den andras skull. Papperet är vackert och typerna tydliga.

2. *Supplemente der Riedgräser (Carices) zu Chr. Schkuhrs Monographie in Abbildung und Beschreibung herausgegeben von Dr. G. Kunze; oder Schkuhrs Riedgräser neue Folge. 1:er Band 1:e Liefer. Leipzig. Fleischer 1840. — 44 sid. 10 tab. 8:o.*

Starrsläktet är icke blott ett bland de artrikaste, utan äfven, särdeles för oss nordboar, ett bland de intressantaste. Det är derföre, som hvarje bidrag till dess närmare kännedom måste vara kärkommet. Väl hafva flera på olika tider bearbetat detsamma, hvaribland det torde vara tillräckligt att nämna *Schkuhr*, *Wahlenberg*, *Goodenough*, *Hoppe* samt i nyaste tiden *Kunth* och *Gay*, men ännu återstår dock åtskilligt. Ty dels upptäckas alltjemnt nya arter, dels äro de till detta slägte hörande växter så lika hvaran-

dra, att det är svårt att af blotta beskrifningar; åtskilja arterna, så vida man ej derjemte har figurer att rådfråga. Det var detta förhållande, som föranlät *Schkuhr* att utgifva sin berömda monografi öfver detta slägte, hvars alla då kända arter han med figurer uplyste. Dessa äro väl nog mycket hopträngda och begagnandet af monografien försvåradt derigenom, att figurerna icke följa samma ordning, som texten, äfvensom hvarken namn eller hänvisning till det ställe i texten, der de beskrivas, äro dem vidfogade; men monografien behåller dock alltid sitt värde och kommer att utgöra ett hufvudarbeta för detta vextslägte. Vi äro *Kunze* mycken tack skyldige för det han fattat och skridit till utförande af det beslut, att utgifva en fortsättning af detta arbete, omfattande beskrifningar och, i harmoni med konstens gjorda framsteg stående, figurer öfver de efter dess utgifvande up-täckta arter. Haraf har nu första häftet utkommit, hvilket innehåller 10 tabeller, hvarpå 15 arter äro väl och tydligt aftecknade med analys af frukten och äfven andra delar. Texten fortlöper på 44 sidor innehållande diagnoser, synonymi och utförliga beskrifningar öfver de aftecknade arterna, äfvensom uplysningar om deras hemland och förhållande till närsläglade arter. Diagnoserna äro på latin, öfriga texten på tyska. Vi vilja här anföra namnen och hemmet för dessa arter:

Tab. 1 innehåller: *Carex Guthnickiana* Gay från Azorerna (hör till samma afdelning som *C. pulicaris*), och *C. trinervis* Degland från Frankrikes sandiga kuster mot Oceanen, beslägtad med *C. caespitosa*. — Tab. 2 framställer *C. leiorrhyncha* C. A. Meyer från Davurien, Sitcha och Unalaschka (Dalmatien?) närmast *C. multiflora* Mühlenb.; och *C. bracteosa* Kze från Chile, som står nära *C. muricata*. — På tab. 3 äro afbildade *C. conglobata* Kit. från Ungern och Altai, nära *C. verna* Schk.; *C. Steudelii* Kth. från Ohio i N. Amerika, som står mycket nära *C. Wildenowii* Schk. — Tab. 4 innehåller *C. brevicollis* DC. (*C. rhyncocarpa* Heuff.) från

trakten af Rhone i Frankrike och Bannatet, närmast *C. Michelii* Host och liknar äfven *C. vaginata* Tausch. — *C. undulata* Kze meddelad 1827 från Finska Lappmarken af Fellman, dåvarande Pastor i Utsjoki; står mycket nära *C. pallescens* och karakteriseras sålunda: Spica masc. solitaria, femin. 2 pedunculatis erectis ellipsoideis; utriculis oblongis curvatis trigonis striatis obtusis ore rostri brevissimi bidentato; squamis oblongis cuspidato-mucronatis utriculis (maturis) brevioribus; acheniis triquetris fuscis; bracteæ infimæ basi transversim undulato-plicata; foliis pubescentibus; culmo triquetro asperrimo. — På tab. 5 föreställes endast *C. Ecklonii* N. Esenb. från Goda hoppssudden, närmast *C. extensa* Good. — Tab. 6 framställer *C. punctata* Gaud., som vexer i största delen af sydliga och mellersta Europa och sednast funnen i Norge; (Förf. anser Schkuhrs fig. t. Yy N:o 68 icke höra till denna, utan till *C. distans* L.). — *C. lævicaulis* Hochst. från Azorerna, närmast föregående. — Tab. 7 framställer *C. evoluta* Hartm., hvilken utom Sverge äfven är funnen vid Ulm. — På tab. 8 är *C. gracillima* Schweinitz från N. Amerika afbildad. — Tab. 9 innehåller *C. Frankii* Kth. från Pensylvanien, som är förväntadt med *C. vesicaria* och *bullata*. — På tab. 10 meddelas slutligen figur af *C. multispicata* Kze från södra Chile, som synes förväntadt med *C. pseudocyperus* L.

Vi önska och hoppas, att detta arbete oafbrutet må fortsättas och anse oss förvissade, att Förf. skulle göra sig den botaniska publiken förbunden, om han lemnade figurer äfven öfver åtskilliga bland de arter, hvilka väl redan förekomma i Schkuhrs arbete, men der äro antingen otydligt eller i mindre utbildadt tillstånd aftecknade. — Så snart nytt häfte erhålles, skall dess innehåll genast meddelas; äfvensom Utgifvaren vill smäningsom ur *Gays*, i *Annales des Sciences nat.* införda, afhandling öfver *Carices* i utdrag meddela hvad som med afseende på de Skandinaviska arterna kan vara af intresse.

3. *Algæ Scandinavicæ exsiccatae, quas distribuit John Erh. Areschoug. Fasciculus secundus. Gothob. 1840.*
Folio.

I likhet med första fascikeln, som i N:o 7 s. 126 för 1840 anmältes, innehåller äfven denna 25 arter i fullständiga och vackra exemplar. Dessa äro: *Delesseria sinuosa* Lamour., *Odonthalia dentata* Lyngb., *Polysiphonia penicillata* Grew., *Callithamnion Plumula* Lyngb., *C. roseolum* Ag., *Furcellaria fastigiata* Lamour., *Chorda filum* Lamour., *Chordaria flagelliformis* Ag., *Dichloria viridis* Grew., *Sphacelaria cirrhosa* Ag., *Laminaria Fascia* Ag., *Porphyra laciniata* Ag., *Enteromorpha compressa* Link, *Draparnaldia plumosa* Ag., *Conserva floccosa* Ag., *C. turfosa* Aresch., *C. implexa* Dillw., *C. capillaris* L., *C. pilosa* Aresch., *Ectocarpus litoralis* Lyngb., *Zygnema quininum* Ag., *Rivularia hemisphærica* Fr., *Scytonema myochrous* Ag., *Calothrix confervicola* Ag., *Exilaria fasciculata* Grew., alla samlade i N. Hallands och Bohusläns skärgård, samt några vid Göteborg. — Utg. yttrar i ett kort förord, dels att hans afsigt endast är att upmuntra och underlätta algernas studium, icke att utgifva någon egentlig normal samling; dels att han åt sådana arter, hvilka han ej efter Författarnes ofta korta och ofullständiga beskrifningar kunnat bestämma, provisoriskt gifvit nya namn, utan att han derföre vill påstå att sjelfva arterna äro nya, och önskar han att något omdöme öfver hans bestämningar icke förr må fallas, än han i en särskild kommentarie hunnit redogöra för sina grunder.

För att underlätta anskaffandet af denna exsikkat-samling, har Utg. för dem, som vilja subskribera på alla deraf utkommande häften, nedsatt priset till 1: 24 B:ko för hvarje häfte, således hälften mot hvad det kostar i bokhandeln. — De, som på dessa vilkor önska subskribera, torde vända sig antingen till Utgifvaren sjelf, eller till Utgifvaren af denna tidskrift.

III. Hvarjehanda.

I. Enligt erhållen underrättelse från Prof. *Fries* äro de vexter, hvilka komma att utgöra sjetten fascikeln af *Herbarium normale*, aflagde. Enligt den redan tryckta conspectus lemnas i densamma följande:

1. <i>Anthemis tinctoria</i> L. — a et b Fr.	30. <i>Elatine triandra</i> Schk.
2. <i>Gnaphalium supinum</i> L.	31. <i>Sedum villosum</i> L.
3. <i>Filago germanica</i> L.	32. <i>Melilotus</i> off. <i>macrorrhiz.</i> K.
4. <i>Hieracium Pilosella</i> L. a. b.	33. — — <i>silvestris</i> Fr.
5. — X <i>Auriculo-Pilosella</i> Fr.	34. — <i>arvensis</i> Wallr.
6. — <i>Auricula</i> L.	35. — <i>vulgaris</i> Willd.
7. — <i>præaltum</i> Vill.	36. <i>Oxytropis pilosa</i> DC.
8. — <i>cymosum</i> ε. Fr. Nov.	37. <i>Cotoneaster vulgar.</i> v. <i>nigra</i> Wahlb.
9. — — δ. Fr. Nov.	38. <i>Sorbus Aria</i> Cr.
10. — <i>collinum</i> Gochn.	C. — <i>latifolia</i> Pers.
11. <i>Campanula barbata</i> L.	39. — <i>Scandica</i> Fr.
12. <i>Jasione montana</i> v. <i>litoralis</i> Fr.	40. — <i>hybrida</i> L.
13. <i>Mentha gentilis</i> L.	41. <i>Rosa canina</i> v. <i>nitida</i> Fr.
14. <i>Gentiana amarella</i> L. G. <i>lingul.</i> Ag.	42. — — v. <i>collina</i> Fr.
15. — — v. <i>lancifolia</i> Fr.	43. — <i>coriifolia</i> Fr.
16. <i>Barbarea stricta</i> Fr.	44. <i>Rubus suberectus</i> Anders.
17. — <i>vulgaris</i> v. <i>arcuata</i> Fr.	45. — <i>affinis</i> Weih.
18. <i>Nasturtium anceps</i> Reich.	46. — <i>horridus</i> Hartm. Arrh.
19. — <i>palustre</i> DC.	47. — <i>nemosus</i> Hayne.
20. <i>Subularia aquatica</i> L.	48. <i>Fragaria elatior</i> Ehrh.
21. <i>Coronopus didymus</i> Sm.	49. — <i>collina</i> Ehrh.
22. <i>Lepidium Draba</i> L.	50. <i>Geum intermedium</i> Ehrh.
23. <i>Aconitum Napellus</i> L.	51. <i>Sanguisorba officinalis</i> L.
24. — <i>Cammarum</i> L.	52. <i>Rumex aquaticus</i> L.
25. <i>Viola silvatica</i> Lam.	53. — <i>maximus</i> Schreb.
26. — <i>arenaria</i> DC.	54. <i>Salix Daphnoides</i> Vill.
27. <i>Malachium aquaticum</i> Fr.	55. — <i>repens</i> L.
28. <i>Stellaria nemorum</i> L.	56. — <i>rosmarinifolia</i> L.
29. <i>Elatine orthosperma</i> Düb.	57. <i>Orchis pyramidalis</i> L.
	58. — <i>laxiflora</i> Lam.
	59. <i>Gymnadenia odoratissima</i> Br.
	60. <i>Platanthera bifolia</i> Rich.

61. — chlorantha Cust.	81. — virens Lam.
62. Malaxis monophyllos Sw.	82. — capitata L.
63. — Löselii Sw.	83. Poa serotina Ehrh.
64. Allium carinatum L.	84. — cenisea All.
65. Anthericum ramosum L.	85. — laxa Hanke.
66. Juncus nodulosus Wahlenb.	86. Glyceria remota Fr.
67. Luzula camp. v. pallescens DC.	87. — distans Wahlenb.
68. Ruppia rostellata Koch.	88. Bromus arvensis L.
69. Zannichellia palustris L.	89. — pratensis Ehrh.
70. Zostera marina L. v. angustifol.	90. — racemosus L.
71. Carex pediformis C. A. Meyer.	91. Triticum junceum L.
72. — montana L.	92. — — v. megastachyum Fr.
73. — speirostachia Sm.	93. — acutum DC.
74. — bullata Schk. var. lævirostris.	94. — (affine Deth.?) s. laxum.
75. — evoluta Hartm.	95. — rigidum Schrad.
76. — maritima Müll.	D — glaucum Desf.
77. — microstachia Ehrh.	96. — repens v. hitorale Fr.
78. — paradoxa Willd.	97. — caninum L.
79. — teretiuscula Good.	98. Hordeum pratense Huds.
80. — paniculata L. v. simplex.	99. Equisetum umbrosum Willd.
	100. Chara vulgaris L.

Exemplar af denna fascikel erhålles endast genom speciel requisition hos Utgifvaren Professor *El. Fries* i Upsala.

2. Följande jemförelse mellan anslagen till Botaniska institutionerna i Upsala och Lund kan vara af intresse och gifva anledning till åtskilliga betraktelser, helst som frågan om anslag till Universiteterna väl snart kommer att af Ständerna afgöras:

Upsala	Lund
På ordinarie stat:	
Banko.	Banko.
I årligt anslag: kontant 616: 32	i årligt anslag: kontant 152: —
in natura 56 famnar tall- och gran-ved.	in natura — ingenting.

	På extra stat:	
Årligt anslag	900: —	årligt anslag 430: —
	hvertill komma:	
Örtagårdsmästarens lön: 75 tr	Trädgårdsmästarens lön:	
såd hälften råg, hälften korn,		250: —
samt 6 famnar ved in natura.		
Orangerigesällen: 30 tunnor såd,	Förste trädgårdsdrängens lön:	
hälften råg, hälften korn.		75: —
Två orangeri eld-vaktare: hvar-	Andra d.o	50: —
dera 8 tunnor såd, hälften		
råg, hälften korn.		

I dessa anslag för Upsala trädgård äro inga bygnader eller reparationer inbegripne. Vid fördelningen af det nya statsanslaget för några år tillbaka erhöi den till nybygnader (de nya förträffliga drifhusen) på en gång mellan 7 och 8000 R:dr B:o. Och hvad har väl Lunds fått? Den eger bygnader, som nästan till ingenting duga; dess anslag förslå knapt till betäckande af de aldra oundgängligaste utgifterna. Ingen billig lærer neka, att Lunds botaniska institution företrädesvis eger behof af förökade anslag, så vida någonting skall blifva af densamma; och till följe af sin belägenhet skulle den kunna blifva den förträffligaste på Skandinaviska halfön. Biskop Agardh har vid riksdagen fört dess talan; alla, som intressera sig för denna institution, stå derföre hos honom i förbindelse; måtte han för den äfven kunna utverka något! — Framdeles hoppas Utg. kunna meddela noggranna upgifter öfver anslagen till Botaniska trädgårdarne i Köpenhamn och Kristiania; nu kan han endast med afseende å dem sednare upplysa, att den har i årligt anslag af Universitetskassan 1000 Norska Specier d. v. s. 2333: 16 Svenskt B:ko och trädgårdsmästaren en årlig lön af 450 N. Sp. i. e. 1050 R:dr B:ko; hvarförutan af sista Stortinget beviljats betydliga medel till byggnad af nya vexthus. Det är i sanning något mera än de svenska botaniska institutionerna hafva — men det är ock i Norge! —

På *Botaniska Notiser för 1841*, hvaraf hvarje månad utkommer ett nummer af 1 eller stundom 2 ark, kan med 1: 32 B:ko prenumereras: i Stockholm hos *Fritze et Bagge*, i Upsala hos *Lundequist*, i Linköping hos *Sahlström*, i Malmö hos *B. Cronholm*, i Lund hos *Gleerup* samt hos *Utgifvaren*; i Kristiania hos Med. Kand. *Fr. Schübeler*; i Köpenhamn uti *Gyldendalska Bokhandeln*; samt, med tillagg af postarvode, på alla postkontor i riket. — De, hvilka medelst uppsatser vilja bidraga till tidsskriften, behaga insända dessa till Utgifvaren Akad. Adj. Al. Ed. Lindblom i Lund.